

Sygn. akt I CSK 146/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa S.D.

przeciwko M.W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt V Ca [...] /16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700,- (dwa
tysiące siedemset) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powoda S.D. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 31 sierpnia 2015 r., którym oddalone zostało powództwo przeciwko M.W. o zapłatę na rzecz powoda kwoty 75 000 złotych z tytułu zwrotu części nakładów dokonanych przez powoda na zakup przez pozwaną opisanego lokalu mieszkalnego, położonego w W. Oddalenie powództwa nastąpiło wskutek braku należytego udowodnienia. Oddalając apelację powoda Sąd Okręgowy uznał stan faktyczny ustalony przez Sąd pierwszej instancji za prawidłowy wraz z oceną materiału dowodowego i oceną prawną.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów prawa materialnego, tj. art. 405 (który to przepis nie ma paragrafów) w związku z art. 410 k.c. przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a także art. 405 k.c. w związku z art. 322 k.c. (z pewnością chodzi o k.p.c.) przez jego niezastosowanie. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji oraz orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi, ewentualnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak spełnienia przesłanek określonych w art. 398¹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, który pełnomocnik powoda nazwał „przyczynami, dla których skarga kasacyjna zasługuje na przyjęcie do rozpoznania”, powód wskazał na „konieczność odniesienia się przez Sąd Najwyższy do kwestii uznania, czy w przypadku podniesienia roszczenia ewentualnego dotyczącego prawa majątkowego zasadne jest ograniczenie

rozpoznania przez Sąd orzekający tego roszczenia do okoliczności wskazanych w roszczeniu pierwotnym, a nie rozpoznania go w zakresie, jaki pełnomocnik wskazał w uzasadnieniu zgłoszenia roszczenia ewentualnego i w zakresie, jaki wynika z zasad współżycia społecznego oraz zasad doświadczenia życiowego.” Następnie skarżący podał, że „skarga zasługuje na przyjęcie do rozpoznania, albowiem: a) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, b) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości – zakresu rozpoznania roszczenia opartego na art. 405 i nast. k.c., c) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”. Na tym uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi zostało zakończone.

Pełnomocnik powoda nie zauważył, że w bardzo bogatym orzecznictwie Sądu Najwyższego, znanym i ogólnie dostępnym, a także w licznych komentarzach i opracowaniach od dawna jest wiadome, jak ma wyglądać uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarga kasacyjna jest bowiem nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnego orzeczenia sądowego, a Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową. Niepotrzebne jest mu także przywoływanie dowodów, co czyni skarżący w uzasadnieniu podstaw skargi, gdyż przed Sądem Najwyższym nie jest prowadzone żadne postępowanie dowodowe. Nie może być ono prowadzone, a zarzuty wobec ustalonego stanu faktycznego lub oceny dowodów nie mogą być podstawą skargi, zaś Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Wniosek o przyjęcie skargi nie może powtarzać wyłącznie art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., lecz ma stanowić profesjonalny wywód prawniczy, dowodzący zachodzenia przesłanek wskazanych w powołanym przepisie. Dotyczy to również zagadnienia prawnego, które winno zostać prawniczo opracowane, z podaniem orzecznictwa i piśmiennictwa wraz z własną interpretacją, proponowaną przez skarżącego. Temu m.in. służy przymus adwokacki we wniesieniu i popieraniu skargi kasacyjnej przed Sądem Najwyższym. Pełnomocnik skarżącego zlekceważył te wszystkie uwarunkowania prawne, a także istotę uzasadnienia wniosku, o czym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj

a.ł.